



PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 22 martie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Prezenta lege reglementează regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și stat sau administrația publică locală, prin autoritățile administrative autonome ori prin autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale, denumite în continuare *raporturi de serviciu*.”

2. Alineatele (1) și (2) ale articolului 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. – (1) Funcția publică reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală, administrația publică locală și autoritățile administrative autonome.

(2) Funcționarul public este persoana numită, în condițiile legii, într-o funcție publică. Persoana care a fost eliberată din funcția publică și se află în corpul de rezervă al funcționarilor publici, își păstrează calitatea de funcționar public.”

3. Litera c) a alineatului (3) al articolului 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) elaborarea proiectelor politicilor și strategiilor, a programelor, a studiilor, analizelor și statisticilor necesare realizării și implementării politicilor publice, precum și a documentației necesare executării legilor, în vederea realizării competenței autorității sau instituției publice;”

4. Alineatul (5) al articolului 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În sensul prezentei legi, totalitatea funcționarilor publici din cadrul autorităților administrative autonome și din cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală constituie corpul funcționarilor publici.”

5. Alineatul (3) al articolului 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), funcțiile publice de execuție temporar vacante pe o perioadă de cel puțin o lună pot fi ocupate pe perioadă determinată, astfel:

a) prin redistribuirea funcționarilor publici din corpul de rezervă care îndeplinesc condițiile specifice pentru ocuparea funcției publice respective;

b) prin numire pe perioadă determinată, prin concurs în condițiile legii, în situația în care în corpul de rezervă nu există funcționari publici care să îndeplinească cerințele specifice pentru a fi redistribuiți în conformitate cu dispozițiile prevăzute la lit. a). Persoana numită în aceste condiții dobândește calitatea de funcționar public numai pe această perioadă și nu beneficiază la încetarea raportului de serviciu de dreptul de a intra în corpul de rezervă al funcționarilor publici.”

6. Alineatul (2) al articolului 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin statutele speciale prevăzute la alin. (1) se pot reglementa:

a) drepturi, îndatoriri și incompatibilități specifice, altele decât cele prevăzute de prezenta lege;

b) funcții publice specifice.”

7. După alineatul (2) al articolului 5 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul statutelor speciale aplicabile serviciilor diplomatice și consulare, precum și polițiștilor și altor structuri ale Ministerului Administrației și Internelor, dispozițiile speciale pot reglementa prevederi de natura celor prevăzute la alin. (2), precum și cu privire la carieră.”

8. Litera a) a articolului 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) personalului contractual salariat din aparatul propriu al autorităților și instituțiilor publice, care desfășoară activități de secretariat, administrative, protocol, gospodărire, întreținere-reparații și de deservire, pază, precum și altor categorii de personal care nu exercită prerogative de putere publică. Persoanele care ocupă aceste funcții nu au calitatea de funcționar public și li se aplică legislația muncii;”

9. După litera b) a alineatului (1) al articolului 7 se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

„c) funcții publice de stat, funcții publice teritoriale și funcții publice locale.”

10. Alineatul (3) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Funcțiile publice specifice reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific unor autorități și instituții publice, stabilite în vederea realizării competențelor lor specifice, sau care necesită competențe și responsabilități specifice.”

11. După alineatul (3) al articolului 7 se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) Echivalarea funcțiilor publice specifice cu funcțiile publice generale, în condițiile legii, se face prin statutele speciale prevăzute la art.5 alin.(1) sau, la propunerea autorităților și instituțiilor publice, de Agenția Națională a Funcționarilor Publici.”

12. După articolul 7 se introduce un nou articol, art. 7¹ cu următorul cuprins:

„Art. 7¹. – (1) Funcțiile publice de stat sunt funcțiile publice stabilite și avizate, potrivit legii, în cadrul ministerelor, organelor de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în cadrul autorităților administrative autonome.

(2) Funcțiile publice teritoriale sunt funcțiile publice stabilite și avizate, potrivit legii, în cadrul instituției prefectului, serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale.

(3) Funcțiile publice locale sunt funcțiile publice stabilite și avizate, potrivit legii, în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora.”

13. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – Funcțiile publice se împart în trei clase, definite în raport cu nivelul studiilor necesare ocupării funcției publice, după cum urmează:

a) clasa I cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă;

b) clasa a II-a cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii superioare de scurtă durată, absolvite cu diplomă;

c) clasa a III-a cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii liceale, respectiv studii medii liceale, finalizate cu diplomă de bacalaureat.”

14. Alineatul (2) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Funcționarii publici numiți în funcțiile publice din clasele a II-a și a III-a pot ocupa numai funcții publice de execuție.”

15. Alineatele (2) și (3) ale articolului 10 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pot fi numiți funcționari publici debutanți persoanele care au promovat concursul pentru ocuparea unei funcții publice de grad profesional debutant.

(3) Pot fi numiți funcționari publici definitivi:

a) funcționarii publici debutanți, care au efectuat perioada de stagiu prevăzută de lege și au obținut rezultat corespunzător la evaluare;

b) persoanele care intră în corpul funcționarilor publici prin concurs și care au vechimea în specialitatea studiilor necesare ocupării funcției publice, de minimum 12 luni, 8 luni și, respectiv, 6 luni, în funcție de nivelul studiilor absolvite.”

16. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. – Categoria înalților funcționari publici cuprinde persoanele care sunt numite în una dintre următoarele funcții publice:

a) secretar general al Guvernului și secretar general adjunct al Guvernului;

b) secretar general din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;

c) prefect;

d) secretar general adjunct din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;

e) subprefect;

f) inspector guvernamental.”

17. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – (1) Categoria funcționarilor publici de conducere cuprinde persoanele numite în una dintre următoarele funcții publice:

a) director general și director general adjunct din aparatul autorităților administrative autonome, al ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora;

b) director și director adjunct din aparatul autorităților administrative autonome, al ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora;

c) secretar al unității administrativ teritoriale;

d) director executiv și director executiv adjunct ai serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, în cadrul instituției prefectului, în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora;

e) șef serviciu, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia;

f) șef birou, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia.

(2) În cadrul autorităților administrative autonome pot fi stabilite și funcțiile publice prevăzute la alin.(1) lit. e) și f), precum și alte funcții publice prevăzute în reglementările specifice.

(3) Funcțiile publice prevăzute la alin.(1) lit.a) se pot stabili și în cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică locală care au un număr de minim 150 de posturi.”

18. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. – (1) Sunt funcționari publici de execuție din clasa I persoanele numite în următoarele funcții publice generale: consilier, consilier juridic, auditor, expert, inspector, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora.

(2) Sunt funcționari publici de execuție din clasa a II-a persoanele numite în funcția publică generală de referent de specialitate, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia.

(3) Sunt funcționari publici de execuție din clasa a III-a persoanele numite în funcția publică generală de referent, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia.”

19. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. – (1) Înalții funcționari publici realizează managementul de nivel superior în administrația publică centrală și în autoritățile administrative autonome.

(2) Pentru a ocupa o funcție publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici persoana trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) cele prevăzute la art. 50;

b) studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă;

c) cel puțin 5 ani vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice;

d) a absolvit programele de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici;

e) a promovat concursul național pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici.

(3) Pentru ocuparea funcțiilor publice prevăzute la art. 11 lit. a), b) și d), se pot stabili condiții specifice sau proceduri specifice, în condițiile legii.”

20. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. – Programele de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici se organizează în condițiile legii.”

21. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. – (1) Intrarea în categoria înalților funcționari publici se face prin concurs național. Recrutarea se face de către o comisie permanentă, independentă, formată din 7 membri, numiți prin decizie a primului-ministru. Membrii comisiei au mandate fixe de zece ani și jumătate și sunt numiți prin rotație.

(2) Persoanele care au promovat concursul național prevăzut la alin.(1) pot fi numite în funcțiile publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici.

(3) Structura, criteriile de desemnare a membrilor, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale comisiei prevăzute la alin.(1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.”

22. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. – (1) Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a înalților funcționari publici se fac, în condițiile legii, de către:

a) Guvern, pentru funcțiile publice prevăzute la art.11 lit.a), c), și e);

b) primul-ministru, pentru funcțiile publice prevăzute la art. 11 lit.b), d) și f).

(2) Numirea într-o funcție publică prevăzută la art.11 lit.a), b), și d) se face dintre persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.15 alin.(2) și (3).

(3) La eliberarea din funcția publică, înalții funcționari publici au dreptul la compensații materiale, stabilite potrivit legii privind sistemul unitar de salarizare a funcționarilor publici.”

23. După articolul 18 se introduce un nou articol, art. 18¹, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹. – (1) Evaluarea performanțelor profesionale individuale ale înalților funcționari publici se face anual, în condițiile legii.

(2) Evaluarea generală a înalților funcționari publici se face o dată la 2 ani, în scopul confirmării cunoștințelor profesionale, aptitudinilor și abilităților necesare exercitării funcției publice.

(3) Înalții funcționari publici au obligația de a urma, anual, cursuri de perfecționare profesională, în condițiile legii.

(4) Evaluarea anuală prevăzută la alin.(1) și evaluarea generală prevăzută la alin.(2) se fac de către o comisie de evaluare, ai cărei membri sunt numiți prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului administrației și internelor.”

24. Litera j) a alineatului (1) al articolului 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) aprobă condițiile de participare și procedura de organizare a recrutării și promovării pentru funcțiile publice pentru care organizează concurs, avizează și monitorizează recrutarea și promovarea pentru celelalte funcții publice, în condițiile prezentei legi;”

25. După litera p) a alineatului (1) al articolului 20 se introduce o nouă literă, lit. q), cu următorul cuprins:

„q) constată contravenții și aplică sancțiuni, în condițiile legii.”

26. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. – (1) Planul de ocupare a funcțiilor publice stabilește:

a) numărul maxim al funcțiilor publice rezervate promovării funcționarilor publici;

b) numărul maxim al funcțiilor publice care vor fi rezervate în scopul promovării rapide;

c) numărul maxim al funcțiilor publice care vor fi ocupate prin recrutare;

d) numărul maxim al funcțiilor publice care vor fi înființate;

e) numărul maxim al funcțiilor publice care vor fi supuse reorganizării;

f) numărul maxim de funcții publice pe fiecare clasă, categorie și pe grade profesionale;

g) numărul maxim al funcțiilor publice de conducere și al funcțiilor publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici.

(2) Planul de ocupare a funcțiilor publice se elaborează anual, cu consultarea sindicatelor reprezentative ale funcționarilor publici, astfel:

a) de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, pe baza propunerilor ordonatorilor principali de credite, pentru autoritățile și instituțiile publice din administrația publică centrală;

b) de către primar sau, după caz, de către președintele consiliului județean, prin aparatul propriu de specialitate, pentru autoritățile și instituțiile publice din administrația publică locală.

(3) Planul de ocupare a funcțiilor publice se întocmește centralizat, pe fiecare ordonator principal de credite și pe fiecare instituție din subordinea acesteia sau finanțată prin bugetul său.

(4) În situația prevăzută la alin. (2) lit. a), planul de ocupare a funcțiilor publice se aprobă prin hotărâre a Guvernului. În situația prevăzută la alin. (2) lit. b) planul de ocupare a funcțiilor publice se aprobă prin hotărâre a consiliului local, respectiv a consiliului județean.

(5) Pentru autoritățile și instituțiile publice din administrația publică locală, proiectul planului de ocupare a funcțiilor publice se transmite Agenției Naționale a Funcționarilor Publici cu 45 de zile înainte de data aprobării. În situația în care Agenția Națională a Funcționarilor Publici

constată neregularități în structura acestuia, autoritățile sau instituțiile publice au obligația de a modifica proiectul planului de ocupare a funcțiilor publice, pe baza observațiilor Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în conformitate cu prevederile legale.”

27. Alineatul (2) al articolului 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici se ține în cadrul fiecărei autorități sau instituții publice, potrivit formatului stabilit de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici. Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a transmite Agenției Naționale a Funcționarilor Publici toate informațiile cuprinse în evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici din cadrul acestora.”

28. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. – (1) Dreptul de asociere sindicală este garantat funcționarilor publici.

(2) Funcționarii publici pot, în mod liber, să înființeze organizații sindicale, să adere la ele și să exercite orice mandat în cadrul acestora.

(3) În situația în care înalții funcționari publici sau funcționarii publici de conducere sunt aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale, aceștia au obligația ca în termen de 15 zile de la alegerea în organele de conducere ale organizațiilor sindicale să opteze pentru una dintre cele două funcții. În cazul în care funcționarul public optează pentru desfășurarea activității în funcția de conducere în organizațiile sindicale, raporturile de serviciu ale acestuia se suspendă pe o perioadă egală cu cea a mandatului în funcția de conducere din organizația sindicală.

(4) Funcționarii publici se pot asocia în organizații profesionale sau în alte organizații având ca scop protejarea intereselor profesionale.”

29. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. – (1) Funcționarilor publici le este recunoscut dreptul la grevă, în condițiile legii.

(2) Funcționarii publici care se află în grevă nu beneficiază de salariu și alte drepturi salariale pe durata grevei.”

30. Litera d) a alineatului (1) al articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) suplimentul corespunzător treptei de salarizare.”

31. Articolul 31 se abrogă.

32. Alineatul (1) al articolului 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. – (1) Durata normală a timpului de lucru pentru funcționarii publici este, de regulă, de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână.”

33. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. – (1) Funcționarii publici pot fi aleși sau numiți într-o funcție de demnitate publică, în condițiile legii.

(2) Înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere pot fi numiți în funcții de demnitate publică numai după încetarea, în condițiile legii, a raporturilor de serviciu.

(3) Înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere pot candida pentru funcții de demnitate publică numai după încetarea, în condițiile legii, a raporturilor de serviciu.”

34. Alineatul (2) al articolului 36 se abrogă.

35. După alineatul (2) al articolului 40 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Măsurile speciale de protecție pentru funcționarii publici cu atribuții de control și inspecție, executare silită a creanțelor bugetare, precum și pentru alte categorii de funcționari publici care desfășoară activități cu grad ridicat de risc profesional, se stabilesc prin acte normative, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici sau de către autorități și instituții publice, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.”

36. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. – (1) Funcționarilor publici le este interzis să ocupe funcții de conducere în structurile sau organele de conducere, alese sau numite, ale partidelor politice, definite conform statutului acestora, ale organizațiilor cărora le este aplicabil același regim juridic ca și partidelor

politice sau ale fundațiilor ori asociațiilor care funcționează pe lângă partidele politice.

(2) Înalților funcționari publici le este interzis să facă parte din partide politice, organizații cărora le este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice sau din fundațiile ori asociațiile care funcționează pe lângă partidele politice.

(3) Funcționarii publici au obligația ca, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, să se abțină de la exprimarea sau manifestarea publică a convingerilor și preferințelor lor politice, să nu favorizeze vreun partid politic sau vreo organizație căreia îi este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice.”

37. Articolul 48 se abrogă.

38. După articolul 49 se introduce Secțiunea a 3-a, „Perfecționarea profesională a funcționarilor publici”, cuprinzând articolele 49¹ – 49⁴ cu următorul cuprins:

„Secțiunea a 3-a

Perfecționarea profesională a funcționarilor publici

Art. 49¹. – Funcționarii publici au dreptul și obligația de a-și îmbunătăți în mod continuu abilitățile și pregătirea profesională.

Art. 49². – (1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să prevadă în bugetul anual propriu sumele necesare pentru acoperirea cheltuielilor de perfecționare profesională a funcționarilor publici organizată la inițiativa ori în interesul autorității sau instituției publice.

(2) Pe perioada în care funcționarii publici urmează forme de perfecționare profesională, beneficiază de drepturile salariale cuvenite, în situația în care acestea sunt:

a) organizate la inițiativa ori în interesul autorității sau instituției publice;

b) urmate la inițiativa funcționarului public, cu acordul conducătorului autorității sau instituției publice.

(3) Funcționarii publici care urmează forme de perfecționare profesională, a căror durată este mai mare de 90 de zile într-un an calendaristic, organizate în țară sau în străinătate, finanțate din bugetul de stat sau bugetul local, sunt obligați să se angajeze în scris că vor lucra în administrația publică între 2 și 5 ani de la terminarea programelor,

proporțional cu numărul zilelor de perfecționare profesională, dacă pentru programul respectiv nu este prevăzută o altă perioadă.

(4) Funcționarii publici care au urmat forme de perfecționare profesională, în condițiile alin. (3), ai căror raporturi de serviciu încetează, potrivit dispozițiilor art. 84 lit. b), d) și e), ale art. 84¹ alin.(1) lit. f) și g) sau ale art. 84² alin.(1) lit. d), înainte de împlinirea termenului prevăzut sunt obligați să restituie contravaloarea cheltuielilor efectuate pentru perfecționare, precum și, după caz, drepturile salariale primite pe perioada perfecționării, calculate în condițiile legii proporțional cu perioada rămasă până la împlinirea termenului.

(5) Prevederile alin. (4) nu se aplică în cazul în care funcționarul public nu mai deține funcția publică din motive neimputabile acestuia.

(6) În cazul în care persoanele care au urmat o formă de perfecționare dar nu au absolvit-o din vina lor, sunt obligați să restituie instituției sau autorității publice contravaloarea cheltuielilor efectuate pentru perfecționare, precum și drepturile salariale primite în perioada perfecționării, calculate în condițiile legii, dacă acestea au fost suportate de autoritatea sau instituția publică.

Art. 49³. – Nu constituie forme de perfecționare profesională și nu pot fi finanțate din bugetul de stat sau din bugetul local studiile universitare sau studiile de doctorat.

Art. 49⁴. – Autoritățile și instituțiile publice au obligația să comunice anual Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în condițiile legii, planul de perfecționare profesională a funcționarilor publici, precum și fondurile prevăzute în bugetul anual propriu pentru acoperirea cheltuielilor de perfecționare profesională a funcționarilor publici, organizate la inițiativa ori în interesul autorității sau instituției publice.

39. Litera i) a articolului 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) nu a fost destituită dintr-o funcție publică sau nu i-a încetat contractul individual de muncă pentru motive disciplinare în ultimii 7 ani;”

40. După articolul 50 se introduce un nou articol, art. 50¹, cu următorul cuprins:

„Art. 50¹. – Ocuparea funcțiilor publice vacante și a funcțiilor publice temporar vacante se poate face numai în condițiile prezentei legi.”

41. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. – Ocuparea funcțiilor publice se face prin:

- a) promovare;
- b) transfer;
- c) redistribuire;
- d) recrutare;
- e) alte modalități prevăzute expres de prezenta lege.”

42. După articolul 51 se introduc trei noi articole, art. 51¹, 51² și 51³, cu următorul cuprins:

„Art. 51¹. – (1) Recrutarea în vederea intrării în corpul funcționarilor publici se face prin concurs, în limita funcțiilor publice vacante rezervate în acest scop prin planul de ocupare a funcțiilor publice.

(2) Condițiile de participare și procedura de organizare a concursului se stabilesc potrivit legii.

(3) Concursul are la bază principiile competiției deschise, transparenței, meritelor profesionale și competenței, precum și cel al egalității accesului la funcțiile publice pentru fiecare cetățean care îndeplinește condițiile legale.

(4) Anunțul privind concursul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a și într-un cotidian de largă circulație, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării concursului. În mod excepțional termenul de 30 de zile poate fi redus, în condițiile legii, pentru concursul organizat în vederea ocupării funcțiilor publice de execuție temporar vacante.

(5) Condițiile minime de vechime în specialitatea studiilor necesare participării la concursul de recrutare organizat pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție se stabilesc astfel:

a) un an în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție de grad profesional asistent din clasa I, 8 luni pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție de grad profesional asistent din clasa a II-a sau 6 luni pentru

ocuparea funcțiilor publice de execuție de grad profesional asistent din clasa a III-a;

b) 5 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție de grad profesional principal;

c) 9 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție de grad profesional superior.

(6) Condițiile minime de vechime în specialitatea studiilor necesare participării la concursul de recrutare organizat pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere se stabilesc astfel:

a) 2 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere de: șef birou, șef serviciu și secretar al comunei, precum și a funcțiilor publice specifice asimilate acestora;

b) 5 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere, altele decât cele prevăzute la lit. a).

(7) Pentru participarea la concursul de recrutare organizat pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere, candidații trebuie să fi absolvit studii de masterat sau postuniversitare în domeniul administrației publice, management sau în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice.

Art. 51². – (1) Concursul de recrutare pentru funcțiile publice vacante din autoritățile și instituțiile publice centrale este organizat, în condițiile legii, astfel:

a) de către comisia prevăzută la art.17 alin. (1) pentru înalții funcționari publici. Secretariatul tehnic al comisiei se asigură de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici;

b) de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere generale și specifice;

c) de către autorități și instituții publice, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție generale și specifice.

(2) Concursul de recrutare pentru funcțiile publice vacante din autoritățile și instituțiile publice din administrația publică locală este organizat, în condițiile legii, astfel:

a) de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, pentru funcțiile publice de conducere din următoarele domenii: protecția copilului, evidența informatizată a persoanei, audit public intern, financiar-contabilitate, urbanism și arhitectură, resurse umane, integrare europeană, pentru secretarii unităților administrativ teritoriale, precum și pentru funcțiile publice de execuție din domeniul audit public intern;

b) de către autorități și instituții publice, pentru ocuparea funcțiilor publice vacante, altele decât cele prevăzute la lit.a).

(3) În situația prevăzută la alin.(2) lit.b), autoritățile și instituțiile publice din administrația publică locală au obligația de a informa Agenția Națională a Funcționarilor Publici înainte cu 10 zile de demararea procedurii de organizare și desfășurare a concursurilor. În situația în care Agenția Națională a Funcționarilor Publici constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale privind organizarea și desfășurarea concursurilor dispune amânarea sau suspendarea organizării și desfășurării concursului.

(4) Agenția Națională a Funcționarilor Publici poate delega autorităților sau instituțiilor publice, în condițiile legii, competența de a organiza concursuri de recrutare pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere generale și specifice.

Art. 51³. – Concursul pentru admiterea la programele organizate în condițiile legii pentru obținerea statutului de manager public se organizează și se gestionează de către instituțiile abilitate potrivit legii să organizeze astfel de programe, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.”

43. Alineatul (3) al articolului 52 se abrogă.

44. Alineatul (2) al articolului 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. b) perioada de stagiu nu constituie vechime necesară ocupării unei funcții publice.”

45. Alineatele (1), (2), (3) și (7) ale articolului 54 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 54. – (1) Numirea în funcțiile publice din categoria înalților funcționari publici se face în conformitate cu dispozițiile art.18 alin. (1).

(2) Numirea în funcțiile publice de conducere pentru care se organizează concurs în condițiile art. 51² alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. a) se face prin actul administrativ emis de către conducătorii autorităților sau instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(3) Numirea în funcțiile publice pentru care se organizează concurs în condițiile art. 51² alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. b) se face prin actul administrativ emis de către conducătorii autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală.

(7) Depunerea jurământului prevăzut la alin. (6) se consemnează în scris. Refuzul depunerii jurământului se consemnează în scris și atrage revocarea actului administrativ de numire în funcția publică. Obligația de organizare a depunerii jurământului aparține persoanei care are competența legală de numire.”

46. Articolul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. – În carieră, funcționarul public poate promova în funcția publică și avansa în treptele de salarizare, în condițiile legii. Promovarea în clasă, promovarea în grade profesionale și avansarea în trepte de salarizare nu sunt condiționate de existența unui post vacant”.

47. Articolul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. – (1) Promovarea este modalitatea de dezvoltare a carierei prin ocuparea unei funcții publice superioare.

(2) Promovarea în gradul profesional imediat superior celui deținut de funcționarul public se face prin concurs sau examen, organizat anual, prin transformarea postului ocupat de către funcționarul public ca urmare a promovării concursului sau examenului. Fișa postului funcționarului public care a promovat în funcția publică se completează cu noi atribuții și responsabilități.”

48. Articolul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. – (1) Examenul de promovare în gradul profesional se organizează de autoritatea sau instituția publică, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în limita funcțiilor publice rezervate promovării, cu încadrarea în fondurile bugetare alocate.

(2) Pentru a participa la examenul de promovare în gradul profesional imediat superior celui deținut, funcționarul public trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să aibă cel puțin 4 ani vechime în gradul profesional al funcției publice din care promovează;

b) să aibă cel puțin 2 ani vechime în treapta de salarizare din care avansează;

c) să fi obținut cel puțin calificativul „bine” la evaluarea performanțelor profesionale individuale în ultimii 2 ani;

d) să nu aibă în cazierul administrativ o sancțiune disciplinară neradiată în condițiile prezentei legi.

(3) Funcționarii publici care nu îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute pentru promovarea în gradul profesional imediat superior celui deținut, pot participa la concursul organizat, în condițiile legii, în vederea promovării rapide în funcția publică.”

49. Articolul 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58. – Pentru a participa la concursul de promovare într-o funcție publică de conducere, funcționarii publici trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie absolvenți de masterat sau de studii postuniversitare în domeniul administrației publice, management sau în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice;

b) să fie numiți într-o funcție publică din clasa I;

c) să îndeplinească cerințele specifice prevăzute în fișa postului;

d) să îndeplinească condițiile prevăzute la art.51¹ alin.(6);

e) să nu aibă în cazierul administrativ o sancțiune disciplinară neradiată în condițiile prezentei legi.”

50. După articolul 58 se introduce un nou articol, art. 58¹, cu următorul cuprins:

„Art. 58¹. – Avansarea în trepte de salarizare se face în condițiile legii privind sistemul unitar de salarizare a funcționarilor publici.”

51. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. – (1) În urma dobândirii unei diplome de studii de nivel superior în specialitatea în care își desfășoară activitatea, funcționarii publici de execuție au dreptul de a participa la examenul organizat pentru ocuparea unei funcții publice într-o clasă superioară celei în care sunt încadrați, în condițiile legii.

(2) Promovarea în condițiile alin.(1) se face prin transformarea postului ocupat de către funcționarul public ca urmare a promovării examenului.”

52. Alineatele (2), (3) și (4) ale articolului 60 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În urma evaluării performanțelor profesionale individuale, funcționarului public i se acordă unul dintre următoarele calificative: „foarte bine”, „bine”, „satisfăcător”, „nesatisfăcător”.

(3) Calificativele obținute la evaluarea profesională sunt avute în vedere la:

- a) avansarea în treptele de salarizare;
- b) promovarea într-o funcție publică superioară;
- c) eliberarea din funcția publică.

(4) În cadrul procesului de evaluare a performanțelor profesionale ale funcționarilor publici se stabilesc cerințele de formare profesională a funcționarilor publici.”

53. După articolul 60 se introduce Secțiunea a 5-a „Sistemul de promovare rapidă în funcția publică”, cuprinzând articolele 60¹ și 60² cu următorul cuprins:

„Secțiunea a 5-a

Sistemul de promovare rapidă în funcția publică

Art. 60¹. – (1) Pot beneficia de sistemul de promovare rapidă în funcția publică:

- a) persoanele care au absolvit programe organizate, în condițiile legii, pentru obținerea statutului de manager public;
- b) funcționarii publici care au promovat concursul prevăzut la art.57 alin.(3).

(2) Pot participa la concursul prevăzut la alin.(1) lit.b) funcționarii publici care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) au cel puțin 1 an vechime în gradul profesional al funcției publice din care promovează;
- b) au obținut calificativul „foarte bine” la evaluarea performanțelor profesionale individuale din ultimul an;
- c) nu au în cazierul administrativ o sancțiune disciplinară neradiată în condițiile prezentei legi;

d) au urmat cel puțin o formă de perfecționare profesională în ultimul an.

(3) Concursul pentru promovarea rapidă prevăzut la art. 57 alin. (3) se organizează anual, de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, în limita numărului de funcții publice rezervate promovării rapide.

Art. 60² . – (1) Perioada în care o persoană a urmat programe organizate, în condițiile legii, pentru obținerea statutului de manager public este asimilată perioadei de stagiu.

(2) În cazul nepromovării programelor prevăzute la alin. (1), perioada de stagiu nu constituie vechime în specialitatea studiilor necesare ocupării funcțiilor publice și nici vechime în funcția publică.”

54. Articolul 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 62. – (1) În cadrul autorităților și instituțiilor publice se constituie comisii paritare.

(2) În alcătuirea comisiei paritare intră un număr egal de reprezentanți desemnați de conducătorul autorității sau instituției publice și de sindicatul reprezentativ al funcționarilor publici. În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, reprezentanții lor vor fi desemnați prin votul majorității funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică.

(3) Modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor paritare, precum și componența, atribuțiile și procedura de lucru a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.”

55. Alineatele (1) și (2) ale articolului 63 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 63. – (1) Comisiile paritare sunt consultate în următoarele situații:

a) la stabilirea măsurilor de îmbunătățire a activității autorităților și instituțiilor publice pentru care sunt constituite;

b) la stabilirea oricăror măsuri privind pregătirea profesională a funcționarilor publici, dacă costurile acestora sunt suportate din fonduri bugetare;

c) la stabilirea programului de lucru de către conducătorul autorității sau instituției publice;

d) alte situații prevăzute de lege.

(2) În exercitarea atribuțiilor, comisiile paritare emit avize consultative.”

56. După articolul 64 se introduce un nou articol, art. 64¹, cu următorul cuprins:

„Art. 64¹. – (1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim se poate adresa instanței judecătorești, în condițiile legii, împotriva autorității sau instituției publice care a emis actul sau care a refuzat să rezolve cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim.

(2) În cazul în care acțiunea se admite și se constată vinovăția funcționarului public, persoana respectivă va fi obligată la plata daunelor, solidar cu autoritatea sau instituția publică.

(3) Răspunderea juridică a funcționarului public nu se poate angaja dacă acesta a respectat prevederile legale și procedurile administrative aplicabile autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea.”

57. Litera k) a alineatului (2) al articolului 65 se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) alte fapte prevăzute ca abateri disciplinare în actele normative din domeniul funcției publice și funcționarilor publici.”

58. Litera d) a alineatului (3) al articolului 65 se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) retrogradarea în treptele de salarizare sau retrogradarea în funcția publică pe o perioadă de până la un an;”

59. Alineatul (5) al articolului 65 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 1 an de la data sesizării comisiei de disciplină cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârșirii abaterii disciplinare.”

60. După alineatul (5) al articolului 65 se introduc două noi alineate, alin. (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) În cazul în care fapta funcționarului public a fost sesizată ca abatere disciplinară și ca infracțiune, procedura angajării răspunderii disciplinare se suspendă până la dispunerea neînceperii urmăririi penale, scoaterii de sub urmărire penală ori încetării urmăririi penale sau până la data la care instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal.

(7) Pe perioada cercetării administrative, în situația în care funcționarul public care a săvârșit o abatere disciplinară poate influența cercetarea administrativă, conducătorul autorității sau instituției publice are obligația de a interzice accesul acestuia la documentele care pot influența cercetarea sau, după caz, de a dispune mutarea temporară a funcționarului public în cadrul altui compartiment sau structuri a autorității sau instituției publice.”

61. Articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 66. – (1) Sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 65 alin. (3) lit. a) se poate aplica direct de către persoana care are competența legală de numire în funcția publică.

(2) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art.65 alin.(3) lit. b)-e) se aplică de persoana care are competența legală de numire în funcția publică, la propunerea comisiei de disciplină.

(3) Sancțiunile disciplinare nu pot fi aplicate decât după cercetarea prealabilă a faptei săvârșite și după audierea funcționarului public. Audierea funcționarului public trebuie consemnată în scris, sub sancțiunea nulității. Refuzul funcționarului public de a se prezenta la audieri sau de a semna o declarație privitoare la abaterile disciplinare care i se impută se consemnează într-un proces-verbal.”

62. Articolul 67 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 67. – (1) Pentru analizarea faptelor sesizate ca abateri disciplinare și propunerea sancțiunii disciplinare aplicabile funcționarilor publici din autoritățile sau instituțiile publice se constituie comisia de disciplină.

(2) Din comisia de disciplină face parte și un reprezentant al organizației sindicale reprezentative sau, după caz, un reprezentant desemnat prin votul majorității funcționarilor publici pentru care este

organizată comisia de disciplină, în cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat.

(3) Comisia de disciplină poate desemna unul sau mai mulți membri și, după caz, poate solicita compartimentelor de control din cadrul autorităților sau instituțiilor publice, să cerceteze faptele sesizate și să prezinte rezultatele activității de cercetare.

(4) Comisia de disciplină pentru înalții funcționari publici este compusă din 5 înalți funcționari publici, numiți prin decizia primului-ministru, la propunerea ministrului administrației și internelor.

(5) Modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, precum și componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.”

63. Alineatele (2) și (3) ale articolului 74 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care funcționarul public este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 50 lit. h), persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține.

(3) Dacă instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul public respectiv își va relua activitatea în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.”

64. După alineatul (4) al articolului 74 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) De la momentul începerii urmăririi penale, în situația în care funcționarul public poate influența cercetarea, persoana care are competența numirii în funcția publică are obligația să dispună mutarea temporară a funcționarului public în cadrul altui compartiment sau structuri fără personalitate juridică a autorității sau instituției publice.”

65. Articolul 75 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 75. – (1) Mobilitatea în cadrul corpului funcționarilor publici se realizează prin modificarea raporturilor de serviciu, astfel:

a) pentru eficientizarea activității autorităților și instituțiilor publice;

b) în interes public;

c) în interesul funcționarului public, pentru dezvoltarea carierei în funcția publică.

(2) Modificarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici de execuție și funcționarilor publici de conducere are loc prin:

a) delegare;

b) detașare;

c) transfer;

d) mutarea în cadrul altui compartiment sau structuri fără personalitate juridică a autorității sau instituției publice;

e) exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere.

(3) Dacă mobilitatea funcționarilor publici de execuție și a funcționarilor publici de conducere se dispune în interes public, în condițiile legii, funcționarii publici nu pot refuza aplicarea măsurilor prevăzute la alin.(2) lit.b) și d), cu excepția cazurilor prevăzute la art.77 alin.(3), sub sancțiunea eliberării din funcția publică. În aceste cazuri, modificarea raportului de serviciu se dispune de către persoana care are competența de numire în funcția publică, cu avizul sau la solicitarea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.”

66. Alineatul (3) al articolului 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Delegarea pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice în cursul unui an calendaristic se poate dispune numai cu acordul scris al funcționarului public.”

67. Alineatul (2) al articolului 77 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Detașarea se poate dispune dacă pregătirea profesională a funcționarului public corespunde atribuțiilor și responsabilităților funcției publice, cu respectarea categoriei, clasei și gradului profesional al funcționarului public. Detașarea se poate dispune și pe o funcție publică de conducere, cu aplicarea dispozițiilor art.80 alin.(2), dacă funcționarul public îndeplinește condițiile de studii și vechime în specialitatea studiilor și dacă nu există în cadrul autorității sau instituției publice funcționari publici care să exercite cu caracter temporar funcția

publică. Funcționarul public poate fi detașat pe o funcție publică inferioară, numai cu acordul său scris.”

68. Alineatele (1), (4) și (5) ale articolului 78 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 78. – (1) Transferul poate avea loc după cum urmează:

- a) în interesul serviciului;
- b) la cererea funcționarului public.

(4) Transferul în interesul serviciului se face într-o funcție publică de aceeași categorie, clasă și grad profesional cu funcția publică deținută de funcționarul public sau într-o funcție publică de nivel inferior.

(5) Transferul la cerere se face într-o funcție publică de aceeași categorie, clasă și grad profesional sau într-o funcție publică de nivel inferior, în urma aprobării cererii de transfer a funcționarului public de către conducătorul autorității sau instituției publice la care se solicită transferul. În acest caz, transferul poate avea loc numai între autorități sau instituții publice din administrația publică centrală, între autorități administrative autonome, ori, după caz, între autorități sau instituții publice din administrația publică locală.”

69. După alineatul (5) al articolului 78 se introduc două noi alineate, alin. (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) În cazul funcționarilor publici de conducere transferul se poate realiza pe funcții publice de conducere ale căror atribuții sunt similare cu atribuțiile funcției publice de pe care se efectuează transferul, cu respectarea prevederilor alin. (2), (4) și (5).

(7) Autoritățile sau instituțiile publice au obligația de a asigura publicitatea funcțiilor publice vacante care pot fi ocupate prin transfer la cerere. În situația în care doi sau mai mulți funcționari publici solicită ocuparea unei funcții publice vacante prin transfer la cerere, selecția se face pe bază de interviu.”

70. Alineatul (2) al articolului 79 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Mutarea definitivă în cadrul altui compartiment poate avea loc în următoarele situații:

- a) când se dispune de către conducătorul autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea funcționarul public,

pe o funcție publică vacantă de aceeași categorie, clasă și grad profesional sau cu repartizarea postului corespunzător funcției publice deținute, cu respectarea pregătirii profesionale a funcționarului public și a salariului acestuia. În acest caz este necesar acordul scris al funcționarului public;

b) la solicitarea justificată a funcționarului public, cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice, pe o funcție publică de aceeași categorie, clasă și grad profesional, cu respectarea pregătirii profesionale a funcționarului public;

c) în alte situații prevăzute de dispozițiile legale.”

71. După alineatul (3) al alineatului 79 se introduc trei noi alineate, alin. (4), (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(4) Mutarea temporară sau definitivă în cadrul altui compartiment poate fi solicitată de funcționarul public în cazul în care starea sănătății, dovedită cu certificat medical, nu îi mai permite desfășurarea activității în acel compartiment. Mutarea se poate face pe o funcție publică corespunzătoare, dacă funcționarul public în cauză este apt profesional să îndeplinească noile atribuții care îi revin.

(5) Dacă mutarea se dispune în altă localitate, funcționarul public beneficiază de drepturile prevăzute la art. 78 alin. (3).

(6) Funcționarul public poate refuza mutarea în cadrul altei structuri a autorității sau instituției publice în altă localitate, dacă se află într-una dintre situațiile prevăzute la art. 77 alin. (3).”

72. Articolul 80 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 80. – (1) Exercițarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere se realizează prin promovarea temporară a unui funcționar public care îndeplinește condițiile specifice pentru ocuparea acestei funcții publice și care nu are în cazierul administrativ sancțiuni disciplinare neradiate în condițiile prezentei legi.

(2) Dacă funcția publică este vacantă, măsura prevăzută la alin.(1) se dispune de către persoana care are competența numirii în funcția publică, pe o perioadă de maximum 6 luni într-un an calendaristic, astfel:

a) cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, pentru funcțiile publice din cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală;

b) cu obligația înștiințării înainte cu cel puțin 10 zile a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, pentru funcțiile publice din cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică locală. În situația în care Agenția Națională a Funcționarilor Publici constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale privind exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere dispune neefectuarea măsurii sau, după caz, încetarea acesteia.

(3) În mod excepțional, perioada prevăzută la alin. (2) poate fi prelungită cu maximum 3 luni, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, dacă autoritatea sau instituția publică a organizat concurs de recrutare sau promovare și funcția publică nu a fost ocupată, în condițiile legii.

(4) Dacă funcția publică este temporar vacantă, măsura prevăzută la alin.(1) se dispune de către persoana care are competența numirii în funcția publică, până la data încetării suspendării din funcția publică, a detașării titularului funcției publice sau, după caz, a radierii din cazierul administrativ al titularului funcției publice a sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 65 alin. (3) lit. d).

(5) Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care o exercită cu caracter temporar este mai mare, funcționarul public are dreptul la acest salariu.”

73. După articolul 80 se introduce un nou articol, art. 80¹, cu următorul cuprins:

„Art. 80¹. – (1) Înalții funcționari publici sunt supuși mobilității în funcție și prezintă disponibilitate la numirile în funcțiile publice prevăzute la art. 11, cu respectarea prevederilor art. 15 alin. (3).

(2) Refuzul neîntemeiat al numirilor prevăzute la alin. (1) atrage eliberarea din funcția publică.

(3) Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a asigura decontarea cheltuielilor ocazionate de mobilitate, precum și locuințe de serviciu, în condițiile legii.”

74. Literele a) și h) ale alineatului (1) al articolului 81 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) este numit sau ales într-o funcție de demnitate publică, pentru perioada respectivă, cu excepțiile prevăzute la art. 33;

h) se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă, pe o perioadă mai mare de o lună, în condițiile legii;”

75. După litera l) a alineatului (1) al articolului 81 se introduc două noi litere, lit. l¹) și l²), cu următorul cuprins:

„l¹) în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 50 lit. h);”

l²) pe perioada cercetării administrative, în situația în care funcționarul public care a săvârșit o abatere disciplinară poate influența cercetarea administrativă, la propunerea motivată a comisiei de disciplină;”

76. Alineatele (2) și (3) ale articolului 81 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În termen de 15 zile calendaristice înainte de data încetării motivului de suspendare de drept, dar nu mai târziu de data luării la cunoștință de motivul încetării suspendării de drept, funcționarul public este obligat să informeze în scris persoana care are competența legală de numire în funcția publică despre acest fapt. Neinformarea persoanei care are competența legală de numire în funcția publică atrage încetarea de drept a raportului de serviciu al funcționarului public, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (1) lit. f), h), i), k) și l).

(3) Persoana care are competența legală de numire în funcția publică are obligația să asigure, în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin.(2), condițiile necesare reluării activității de către funcționarul public.”

77. Alineatele (2), (3) și (4) ale articolului 82 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Raportul de serviciu se poate suspenda la cererea motivată a funcționarului public, pentru un interes personal legitim, în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) și la art. 81 alin. (1), pe o perioadă cuprinsă între o lună și 3 ani.

(3) Cererea de suspendare a raportului de serviciu se face în scris, cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de data când se solicită suspendarea, cu excepția situației prevăzute la alin.(1) lit. e), când cererea de suspendare se face cu 48 de ore înainte de declanșarea grevei.

(4) Suspendarea raportului de serviciu se constată în cazurile prevăzute la alin.(1) și la art.81 alin.(1), precum și în alte cazuri reglementate prin legi speciale, respectiv se aprobă în cazul prevăzut la alin.(2), prin act administrativ al persoanei care are competența numirii în funcția publică.”

78. Alineatele (1) și (3) ale articolului 83 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 83. – (1) Reluarea activității se dispune prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică.

(3) Pe perioada suspendării raportului de serviciu autoritățile și instituțiile publice au obligația să rezerve postul aferent funcției publice. Ocuparea acestuia se face, pe o perioadă determinată, în condițiile legii. Pe perioada suspendării, raporturile de serviciu ale funcționarilor publici nu pot înceta și nu pot fi modificate decât din inițiativa sau cu acordul funcționarului public în cauză.”

79. După alineatul (3) al articolului 83 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Perioada suspendării raporturilor de serviciu în condițiile art.81 alin.(1) lit. c) și art.82 alin.(1) lit. c) se consideră vechime în funcția publică.”

80. Articolul 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 84. – Încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici se face prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică și are loc în următoarele condiții:

- a) de drept;
- b) prin acordul părților, consemnat în scris;
- c) prin eliberare din funcția publică;
- d) prin destituire din funcția publică;
- e) prin demisie.”

81. După articolul 84 se introduc patru noi articole, art. 84¹, 84², 84³ și 84⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 84¹. – (1) Raportul de serviciu încetează de drept:

- a) la data decesului funcționarului public;
- b) la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de declarare a morții funcționarului public;
- c) dacă funcționarul public nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 50 lit. a), d) și f);
- d) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare sau, după caz, la data comunicării deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, pensionare

anticipată, pensionare anticipată parțială ori invaliditate a funcționarului public, potrivit legii;

e) ca urmare a constatării nulității absolute a actului administrativ de numire în funcția publică, de la data la care nulitatea a fost constatată prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă;

f) când funcționarul public a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o faptă prevăzută la art. 50 lit. h) sau prin care s-a dispus aplicarea unei sancțiuni privative de libertate, la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii de condamnare;

g) ca urmare a interzicerii exercitării profesiei sau funcției, ca măsură de siguranță ori ca pedeapsă complementară, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus interdicția;

h) la data expirării termenului în care a fost ocupată pe perioadă determinată funcția publică.

(2) Constatarea cazului de încetare de drept a raportului de serviciu se face, în termen de 5 zile lucrătoare de la intervenirea lui, prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică. Actul administrativ prin care s-a constatat încetarea de drept a raporturilor de serviciu se comunică Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare de la emiterea lui.

Art. 84². – (1) Persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune eliberarea din funcția publică prin act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, în următoarele cazuri:

a) autoritatea sau instituția publică și-a încetat activitatea ori a fost mutată într-o altă localitate, iar funcționarul public nu este de acord să o urmeze;

b) autoritatea sau instituția publică își reduce personalul ca urmare a reorganizării activității, prin reducerea postului ocupat de funcționarul public;

c) ca urmare a admiterii cererii de reintegrare în funcția publică ocupată de către funcționarul public a unui funcționar public eliberat sau destituit nelegal ori pentru motive neîntemeiate, de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus reintegrarea;

d) pentru incompetență profesională în cazul obținerii calificativului „nesatisfăcător” la evaluarea performanțelor profesionale individuale;

e) funcționarul public nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 50 lit. g);

f) starea sănătății fizice sau/și psihice a funcționarului public, constatată prin decizie a organelor competente de expertiză medicală, nu îi mai permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare funcției publice deținute;

g) ca urmare a refuzului neîntemeiat al înaltului funcționar public de acceptare a numirii în condițiile art. 80¹.

(2) Situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) și e)-g) reprezintă motive neimputabile funcționarilor publici.

(3) În cazul eliberării din funcția publică, autoritatea sau instituția publică este obligată să acorde funcționarilor publici un preaviz de 30 de zile calendaristice.

(4) În perioada de preaviz, persoana care are competența legală de numire în funcția publică poate acorda celui în cauză reducerea programului de lucru, până la 4 ore zilnic, fără afectarea drepturilor salariale cuvenite.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și e), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității sau instituției publice există funcții publice vacante corespunzătoare, aceasta are obligația de a le pune la dispoziția funcționarilor publici.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) și e), dacă nu există funcții publice vacante corespunzătoare în cadrul autorității sau instituției publice, autoritatea sau instituția publică are obligația de a solicita Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în perioada de preaviz, lista funcțiilor publice vacante. În cazul în care există o funcție publică vacantă corespunzătoare, identificată în perioada de preaviz, funcționarul public va fi transferat în interesul serviciului sau la cerere.

(7) Funcționarul public de conducere are prioritate la ocuparea unei funcții publice vacante de nivel inferior.

Art. 84³. – (1) În caz de reorganizare a autorității sau instituției publice, funcționarii publici vor fi numiți în noile funcții publice sau, după caz, în noile compartimente în următoarele cazuri:

a) se modifică atribuțiile aferente unei funcții publice mai puțin de 50%;

- b) sunt reduse atribuțiile unui compartiment;
- c) este schimbată denumirea fără modificarea în proporție de peste 50% a atribuțiilor aferente funcției publice;
- d) este schimbată structura compartimentului.

(2) Aplicarea prevederilor alin.(1) se face cu respectarea următoarelor criterii:

- a) categoria, clasa și, după caz, gradul profesional al funcționarului public;
- b) îndeplinirea criteriilor specifice stabilite pentru funcția publică;
- c) pregătirea profesională;
- d) să fi desfășurat activități similare.

(3) În cazul în care există mai mulți funcționari publici, se organizează examen de către autoritatea sau instituția publică.

(4) Reducerea unui post este justificată dacă atribuțiile aferente acestuia se modifică în proporție de peste 50% sau dacă sunt modificate condițiile specifice de ocupare a postului respectiv, referitoare la studii.

(5) În cazul reorganizării activității prin reducerea posturilor, autoritatea sau instituția publică nu poate înființa posturi similare celor desființate pentru o perioadă de 1 an de la data reorganizării.

Art. 84⁴. – (1) Destituirea din funcția publică se dispune, în condițiile art.66, prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică, ca sancțiune disciplinară aplicată pentru motive imputabile funcționarului public, în următoarele cazuri:

- a) pentru săvârșirea repetată a unor abateri disciplinare sau a unei abateri disciplinare care a avut consecințe grave;
- b) dacă s-a ivit un motiv legal de incompatibilitate, iar funcționarul public nu acționează pentru încetarea acestuia într-un termen de 10 zile calendaristice de la data intervenirii cazului de incompatibilitate.

(2) Actul administrativ prevăzut la alin.(1) se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii. Comunicarea actului administrativ trebuie să se facă anterior datei destituirii din funcția publică.”

82. Articolul 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 85. – Funcționarul public poate să comunice încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, notificată în scris persoanei care

are competența legală de numire în funcția publică. Demisia nu trebuie motivată și produce efecte după 30 de zile calendaristice de la înregistrare.”

83. Articolul 86 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 86. – (1) La modificarea, la suspendarea și la încetarea raportului de serviciu funcționarul public are îndatorirea să predea lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu.

(2) La încetarea raportului de serviciu funcționarul public își păstrează drepturile dobândite în cadrul carierei, cu excepția cazului în care raportul de serviciu a încetat din motive imputabile acestuia.

(3) Funcționarii publici beneficiază de drepturi din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cazul în care raporturile de serviciu le-au încetat în condițiile prevăzute la:

a) art.84¹ alin. (1) lit. c), cu excepția cazului în care funcționarul public nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 50 lit. a);

b) art. 84¹ alin. (1) lit. e) și h);

c) art. 84² alin. (1).”

84. Alineatul (2) al articolului 87 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Redistribuirea funcționarilor publici se face într-o funcție publică de aceeași categorie, clasă și grad profesional cu funcția publică deținută de funcționarul public.”

85. După alineatul (3) al articolului 87 se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Redistribuirea într-o funcție publică de conducere se face cu respectarea alin.(2) sau, după caz, alin.(3) numai dacă funcționarul public a îndeplinit atribuții similare cu atribuțiile funcției publice de pe care se efectuează redistribuirea.”

86. Alineatul (1) al articolului 88 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 88. – (1) Corpul de rezervă este format din funcționarii publici care au fost eliberați din funcția publică în condițiile art. 84² alin.(1) lit. a)-c), e) și g) și este gestionat de Agenția Națională a Funcționarilor Publici.”

87. Alineatul (1) al articolului 89 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 89. – (1) În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările ulterioare, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și recalulate, și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.”

88. După articolul 91 se introduc șapte noi articole, articolele 91¹ – 91⁷, cu următorul cuprins:

„Art. 91¹. – Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența instanțelor de contencios administrativ, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.

Art. 91². – Autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 5 alin. (1) au obligația de a armoniza statutele speciale cu prevederile prezentei legi, cu consultarea și avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. 91³. – (1) Autoritățile și instituțiile publice care au prevăzute în statele de funcții posturi de natură contractuală, care presupun exercitarea unor atribuții dintre cele prevăzute la art. 2 alin. (3), au obligația de a stabili funcții publice în condițiile art.90.

(2) Funcțiile publice vacante, funcțiile publice de conducere, precum și funcțiile publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici stabilite potrivit alin.(1) se ocupă în condițiile prezentei legi.

(3) Persoanele încadrate cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată în posturi de natură contractuală care au fost stabilite și avizate ca funcții publice vor fi numite în funcții publice de execuție dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art.50 și condițiile de vechime în specialitatea studiilor corespunzătoare clasei și gradului profesional al funcției publice.

(4) Drepturile salariale ale persoanelor care ocupă funcții publice în condițiile alin.(3) se stabilesc potrivit salarizării funcțiilor publice în care au fost numiți.

Art. 91⁴. – (1) Numărul total al funcțiilor publice de conducere din cadrul fiecărei autorități sau instituții publice, cu excepția funcțiilor publice de secretar al unității administrativ teritoriale și șef al oficiului prefectural, este de maximum 12% din numărul total al funcțiilor publice.

(2) Prin excepție, în cadrul aparatului propriu al ministerelor, al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și al instituțiilor publice subordonate acestora, ponderea funcțiilor publice de conducere se poate stabili, pe baza justificării autorității sau instituției publice, la maximum 15% din numărul total al funcțiilor publice.

(3) Se exceptează de la prevederile alin. (2) al art. XVI din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, aparatul propriu al ministerelor, al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și al instituțiilor publice subordonate acestora.

Art. 91⁵. – Programele organizate pentru obținerea statutului de manager public potrivit art. 60¹ alin. (1) lit. a) sunt programele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2004 privind crearea statutului special al funcționarului public denumit manager public, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.452/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Legea nr.157/2004 privind instituirea bursei speciale „Guvernul României” pentru formarea managerilor din sectorul public, cu modificările ulterioare.

Art. 91⁶. – Dispozițiile prezentei legi se aplică, în mod corespunzător, și autorităților administrative autonome.

Art. 91⁷. – Prin excepție de la prevederile art.17 alin.(1) comisia de recrutare se constituie în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, astfel :

- a) un membru numit pe o perioadă de 1 an și jumătate;
- b) un membru numit pe o perioadă de 3 ani;

- c) un membru numit pe o perioadă de 4 ani și jumătate;
- d) un membru numit pe o perioadă de 6 ani;
- e) un membru numit pe o perioadă de 7 ani și jumătate;
- f) un membru numit pe o perioadă de 9 ani;
- g) un membru numit pe o perioadă de 10 ani și jumătate.”

Art. II. – Anexa la Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. III. – Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 22 martie 2004, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. IV. – (1) Prin excepție de la dispozițiile prezentei legi, în cursul anului 2006, pot participa la concursul organizat pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.15 alin.(2) lit.a) – c) din Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.

(2) Până la adoptarea hotărârii Guvernului prevăzută la art.17 alin.(3) din Legea nr.188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, concursul organizat pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici este gestionat de comisia de recrutare a înalților funcționari publici numită prin Decizia Primului-Ministru nr.38/2006 privind numirea Comisiei de concurs și a Comisiei de soluționare a contestațiilor pentru recrutarea înalților funcționari publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006.

(3) Prin excepție de la dispozițiile prezentei legi, pot ocupa o funcție publică din categoria înalților funcționari publici, persoanele care au promovat examenul de atestare, precum și persoanele care au intrat în categoria înalților funcționari publici în condițiile alin.(1).

(4) Funcționarii publici care ocupă o funcție publică din categoria înalților funcționari publici în condițiile alin.(3) și funcționarii publici care ocupă o funcție publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici care la data intrării în vigoare a prezentei legi nu îndeplinesc condiția prevăzută la art. 15 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, au obligația de a îndeplini această condiție în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, sub sancțiunea eliberării din funcția publică .

(5) Condiția prevăzută la art.51¹ alin.(7) din Legea nr.188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege nu este obligatorie, pentru recrutarea funcționarilor publici de conducere, în cazul exercitării cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere, precum și pentru funcționarii publici care ocupă o funcție publică de conducere, pe o perioadă de 4 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(6) Funcționarii publici prevăzuți la alin. (5) sunt obligați să îndeplinească condiția prevăzută la art. 51¹ alin. (7) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege în termenul prevăzut, sub sancțiunea eliberării din funcția publică.

Art. V. – (1) Secretarii de comune care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu au studii superioare juridice sau administrative își pot păstra funcția publică, cu obligația ca în termen de 3 ani să absolve o formă de învățământ superior de lungă durată în specialitate juridică sau administrație publică, sub sancțiunea eliberării din funcție.

(2) În cazul în care, la concursurile organizate pentru ocuparea funcției publice de secretar al comunei, nu se prezintă persoane care îndeplinesc condițiile de studii prevăzute la alin.(1) și/sau condițiile de vechime în specialitatea studiilor juridice sau administrative, pot candida și persoane care nu îndeplinesc aceste condiții. În această situație, ocuparea funcției publice de secretar se face pe perioadă determinată, cu obligația organizării anuale a concursului pentru ocuparea acesteia.

Art. VI. – Condiția prevăzută la art. 51¹ alin.(7) din Legea nr.188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege se consideră îndeplinită pentru funcționarii publici care au absolvit, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, programe de formare și perfecționare în administrația publică, organizate de Institutul Național de Administrație, centrele regionale de formare continuă pentru administrația publică locală, precum și de alte instituții specializate, din țară sau din străinătate, cu durata de minimum un an, sau care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, urmează una dintre formele de învățământ menționate, cu condiția absolvirii acestor studii în termenul prevăzut.

Art. VII. – (1) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, prin hotărâre a Guvernului, se aprobă:

- a) normele privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici;
- b) normele privind organizarea și funcționarea comisiilor de disciplină;
- c) normele privind organizarea și funcționarea comisiilor paritare și încheierea acordurilor colective;
- d) normele privind mobilitatea înalților funcționari publici.

(2) În termen de 10 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, prin hotărâre a Guvernului, se aprobă:

- a) norme privind formarea profesională a funcționarilor publici;
- b) regulamentul de organizare și desfășurare a programelor de formare specializată prevăzute de prezenta lege.

(3) Până la adoptarea hotărârilor Guvernului prevăzute la alin.(1) lit. a)-c) se aplică în mod corespunzător dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.209/2003 privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 29 octombrie 2003, cu modificările ulterioare și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.210/2003 privind organizarea și funcționarea comisiilor de disciplină și a comisiilor paritare din cadrul autorităților și instituțiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 29 octombrie 2003.

Art. VIII. – Procedura de organizare și desfășurare a concursurilor, procedura de numire a funcționarilor publici și procedura disciplinară aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi se finalizează conform dispozițiilor în vigoare la data inițierii acestor proceduri.

Art. IX. – Calificativele „excepțional” și „foarte bun” obținute de funcționarii publici la evaluarea performanțelor profesionale individuale până la data intrării în vigoare a prezentei legi se asimilează cu calificativul „foarte bine”, iar calificativul „bun” se echivalează cu calificativul „bine”.

Art. X. – Prevederile art.49³ din Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, nu se aplică pentru cheltuielile deja angajate la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. XI. – Condițiile de vechime prevăzute la art.57 din Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, nu se aplică în cazul funcționarilor publici care au îndeplinit condițiile prevăzute de lege la data numirii în funcția publică.

Art. XII. – (1) În anul 2006, promovarea într-o funcție publică superioară vacantă se face prin concurs sau examen.

(2) Pentru a participa la concursul pentru promovarea într-o funcție publică de execuție din gradul profesional principal, funcționarii publici trebuie să îndeplinească următoarele condiții minime:

a) să aibă o vechime minimă de 2 ani în funcțiile publice de execuție din gradul profesional asistent, în clasa corespunzătoare studiilor absolvite;

b) să fi obținut, la evaluarea performanțelor profesionale individuale din ultimii 2 ani, cel puțin calificativul „foarte bun”;

c) să îndeplinească cerințele specifice prevăzute în fișa postului.

(3) Pentru a participa la concursul pentru promovarea într-o funcție publică de execuție din gradul profesional superior, funcționarii publici trebuie să îndeplinească următoarele condiții minime:

a) să aibă o vechime minimă de 2 ani în funcțiile publice de execuție din gradul profesional principal sau 4 ani în funcțiile publice de execuție din gradul profesional asistent, în clasa corespunzătoare studiilor absolvite;

b) să fi obținut, la evaluarea performanțelor profesionale individuale din ultimii 2 ani, cel puțin calificativul „foarte bun”;

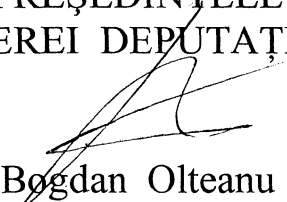
c) să îndeplinească cerințele specifice prevăzute în fișa postului.

Art. XIII. – Prezenta lege intră în vigoare la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 29, art.56, art.57, art.58¹, art.60¹ alin.(1) lit.b) din Legea nr.188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, care intră în vigoare la 1 ianuarie 2007.

Art. XIV. – La data intrării în vigoare a prezentei legi dispozițiile art.XV alin.(2) și (3), art. XVI alin.(4)- (6), precum și ale art. XX din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR



Bogdan Olteanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI



Nicolae Văcăroiu

București, 23 iunie 2006
Nr. 251

LISTA
cuprinzând funcțiile publice

I. Funcții publice generale

A. Funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici

1. secretar general al Guvernului;
2. secretar general adjunct al Guvernului;
3. secretar general din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
4. secretar general adjunct din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
5. prefect;
6. subprefect;
7. inspector guvernamental.

B. Funcții publice de conducere

1. director general din cadrul autorităților administrative autonome, al ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
2. director general adjunct din cadrul autorităților administrative autonome, din aparatul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
3. secretar al județului și al municipiului București;
4. director din cadrul autorităților administrative autonome, din aparatul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, director executiv în cadrul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale altor organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în cadrul autorităților administrației publice locale și a instituțiilor publice subordonate acestora;

5. director adjunct din cadrul autorităților administrative autonome, din aparatul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, director executiv adjunct în cadrul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale altor organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în cadrul autorităților administrației publice locale și a instituțiilor publice subordonate acestora;

6. secretar al municipiului, al sectorului municipiului București, al orașului și comunei;

7. șef serviciu;

8. șef birou.

C. Funcții publice de execuție

1. consilier, consilier juridic, auditor, expert, inspector;

2. referent de specialitate;

3. referent.

NOTĂ:

1. Funcții publice generale, altele decât cele prevăzute la pct. I, se stabilesc cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

2. Funcțiile publice prevăzute la lit.B, pct.1 și 2 se pot stabili și în cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică locală care au un număr de minim 150 de posturi.

3. Funcțiile publice de conducere prevăzute la lit.B pct.7 și 8, precum și funcțiile publice de execuție prevăzute la lit.C pot fi funcții publice de stat, teritoriale sau locale.

II. Funcții publice specifice

A. Funcții publice de conducere

1. arhitect-șef.

B. Funcții publice de execuție

1. inspector de concurență;
2. inspector vamal;
3. inspector de muncă;
4. controlor delegat;
5. expert în tehnologia informațiilor și a telecomunicațiilor;
6. comisar.

C. Alte funcții publice specifice

1. manager public.

NOTĂ:

Funcții publice specifice, altele decât cele prevăzute la pct. II, se pot stabili de autoritățile și instituțiile publice, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.